

6. Jun. 1842

FAKTA

Dato:

6. Jun. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 30-31

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 75; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 80

TRANSSKRIFTION

6 Juny

Jeg var igaar bedt ud til Grosserer Tuteins¹ paa store Mariendal, det tolvkantede Sted paa Strandveien. Det var første Gang jeg har været samlet med dem i deres Hjem. Jeg morede mig herligt, da det er godlidende, ligefremme Folk, saa ganske ligefremme, at jeg, skjøndt fremmed slet ikke følte mig geneert. •31• Fruen er en aandrig Dame, og ihvorvel jeg kun har lidet Øre for Musik kunde jeg dog høre, at hun hendes Spil var intet sædvanligt; men yndigt var det at see, da Hr. Curländer² spillede Tarantella, hvorledes Børnene med forbausende Liv gjorde Dandsetrin dertil idet de knipsede med Fingrene for at efterligne Castagnetter. Det er nogle deilige Børn, den ældste Datter³ er ualmindelig smuk, har et ganske italiensk Ansigt, og den yngre lille Fernanda⁴ bliver maaskee endnu kjønnere. Den ældste Søn, min Elev, Fredrik,⁵ er [overstreget: den] ikke smuk. To Dreng, Sønner af Siboni⁶ [og en lille Lier⁷] vare der ogsaa og en lille Pige af Secretair Hartmanns.⁸ Med hele Ungdommen legede jeg nede i Haven, viste dem Billeder i min Lommebog og fortalte dem, o, hvor lykkelig bliver jeg ikke altid i en saadan Klynge af Børn, da glemmer jeg Alt, hvad der trykker og piner – hengiver mig ganske til den Lilles skyldfri Glæde og bliver selv god og Barn paany i saadanne Øieblikke. Det varer kun kort!

¹ Grosserer Ferdinand Tutein (1788-1880) og hans hustru Josepha "Peppina" Tutein, f. Siboni (1806-1866). Tutein var morbror til Lundbyes malerkammerat Lorenz Frølich.

² Bernhard Courlænder (1815-1898), pianist.

³ Louise Sophie Marie Tutein (1826-1908).

⁴ Fernanda Sophie Marie Tutein (1832-1913).

⁵ Frederik Giuseppe Gustav Tutein (1825-1920).

⁶ Fru Tuteins to yngre halvbrødre, Erik Anthon Valdemar Siboni (1828-1892) og Harald Peter Antonio Siboni (1830-1906), sønner af syngemester Giuseppe Siboni (1780-1839).

⁷ Antagelig et barn af buntmager Heinrich Lier.

⁸ Antagelig Emma Sophie Hartmann (1831-1855), datter af komponisten J.P.E. Hartmann (1805-1900), der ogsaa var sekretær under den borgerlige indrulleringskommission. Hun blev som voksen gift med Niels W. Gade.

30

21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

26. Maj. I dag har jeg begyndt at tegne Conturen til mit store Strandparti paa Sørendet; jeg gaad meget mere, og i saa højsiden det vil endes. Bøffen har Parnis Christian af Glindesborg og Prindsessens Lærice, Landgrevens Datter, Børnslæg.

27. Maj. Juni

I dag har jeg begyndt Undermalningen af mit Maleri. Det har været Digge veir hele Dagen, saa vi herud haat de deiligste Luftter et stund, og jeg vil gjerne mindes meget af hvad jeg har seet idag, naar jeg skal male Luftten af Skibspartierne og Skjæerne noget iøvint stød, ikke mindre med den klare Luft, mere med en gart graa Farve, som tag sig deilig ind. Kysene maa ikke trænge ind i Nassten, der vi hel ler mere naar males for født, hvorud Opfindingen vil do gaa tabt. Maalet det lykkes mig at holde de fjernere Genstande i Masser og først lade de enkelte Former træde frem i den mere fremtrædende Del af Skyggen; det er svært naar man arbejder efter flere Hænder, og som naturligt altid kunde gøres under de rette Betænelser. ogsaa er det svært at give de fjernere Masser saadan Character, et man tydeligt gjenkender de forskellige Genstande og Stæffer uden Hjælp af de enkelte Former. O. jeg har saa meget i Pløvedet, maalet det kun lykkes mig at give det gart paa Sørendet. - Nu er Salen færdig hos Skovgaard, Oukel; i tre Dage har Skovgaard og jeg arbejdet anstrængt derude, men hvad en det er lykkes ved jeg ikke, jeg vil ikke svare for mere end de Ting jeg har malet, der vil blive glæmme mere at for svare for en streng Dømmet som Pløgen. Samt et alle har jeg ingen Mening om den; jeg synes dog der er Liv og Lygt i Beskrivningen - nu faar vi høre, hvad Faltk ville sige.

28. Juni

Jeg var igaar borte ind til Grosserer Tintens paa store Marien- dal, det talte kartede Sted paa Strandveien. Det var første Gang jeg her været samlet med dem i deres Hjem. Jeg mindes mig herligt, da det er saa gadlidende, ligefremme Talt, saa ganske ligefremme, at jeg skjæmt fremmedt det ikke fælte mig geneant.

Tonen er en aarndrig Dame, og ihveruel jg har kinn lidet Ord for 31.
Mensik kunde jg dog hore, at ~~den~~ hendes Sjind var intet sa kvaentligt,
men yndigt, var det at see, da der blev Givtanden spillede Javanella
haverendes Rørene med forbaensende Lin gjord, David so trin dettel
idst de kvippede med Tingrene for at efterlygne fastagnettes. Det
er nogle derlige Børn, den aldste Datter er val minde sig smukt,
her et ganske italiensk Ansigt, og sin yngre lille Forsand er bli-
vet maaske end m' kjæmpere. Den aldste Son, min Ele, Fredrik,
er dog ikke smukt. To yngre Sønner af Liham ^{en lille Pige} ~~der~~ ogsaa
og en lille Pige af Secretair Blartomans. Med hele Ungdommen
Lige, jg ned i Blauen, viste dem Villedet i min lille Lommibog
og fortalte dem, at hvis lykkelig bliver jg ikke altid i en sandan
Nagende af Børn, da glæmmer jg Alt, hvad der trojkes og findes -
hænges mig ganske til den dille skyldfri Glæde og bliver sel-
gad og Børn paerig i sad arme Pielikke. Det varer kinn kort!

10. Juni
Aftenens gik jg en Aften til Jagersborg. Samme Aften havde den unge
Majler Aggersborg Droglys, og Saler, Skangard deromide blev dog færdig. Jg
kinn ind i jgen i gaa Eftermiddags Tidsmat for at vilse fra en norsk Datter
og en tysk Concin, nemlig Janet Bonnerie og Auguste Lorenzen, som
er for læst ind hans Broder Emanuel i Christiania.

13. Juni
Det er idag et Aar siden min Fader døde; hvor kventigt er det ikke det
ken noget det var mit Ængste. Det bragte nogle sands Glæde,
men flere Sørger. Det har vand et af de tunge Aar, som vel maad ne
as, men gjore utellige ældre og bitre. Jg give mig kinn Kraften til at
Stride Tiden tilende, og jg skal ikke klage. "A Tiden Fyldte sender Jg
sin Lære i Aljætt. Hvar er Tiden Fyldte? Den er det, hvor Tid
ikke er - hvo som om't: Tiden har sat sit Aljætt i Eiigheden,
i ham er Tiden Fyldte." Saledes siger den gamle Maank, Master
Eckart, og jg traer ham; men hvor mangt et gendisk Døkke har jg ikke
fa gaaet! Nu min hele Traeten ind fra dykker efter min Forstend her?
"Skal jg først faa Fred i mit Aljætt, naar hvert gendisk Døkke er gvalt?
Jeg Jg! skalte Di da ikke denne skjæmpere Væden for alle Dine Børn?"